

DARAVELA!**– FRANKIE!**

M-am trezit brusc, icnind speriat și agitându-mi mâinile prin aer asemenea unei țestoase răsturnate pe spate. Țipătul fusese atât de sonor încât o vreme a reverberat în ecou prin dormitor, izbindu-se de portretul înrămat al stră-stră-străbunicului meu, Abraham – și reușind să-l dea jos de pe perete.

– FRANKIE, VINO REPEDE!

M-am ridicat în capul oaselor și m-am frecat la ochi ca să-mi alung somnul, apoi m-am uitat prin încăpere, neștiind dacă nu cumva încă visam.

Mă culcasem târziu, pentru că o ajutasem pe mama să rezolve un incident petrecut în grădină. Lady Leonora Grey, una dintre fantomele cazate la noi, se entuziasmase

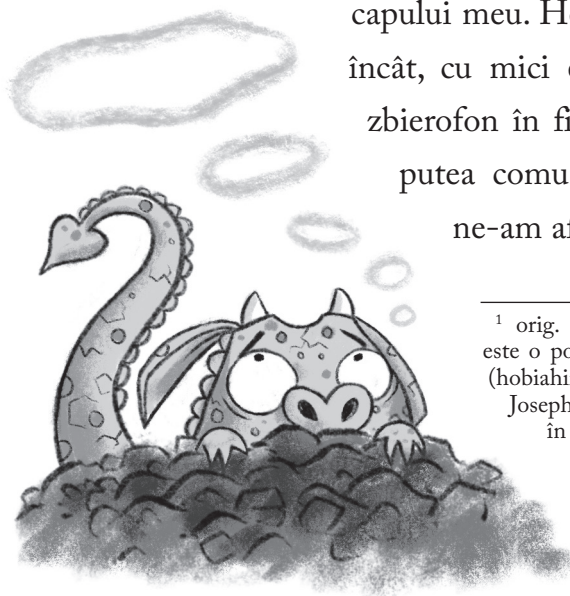
într-un asemenea hal pentru că ieșise câștigătoare la un joc de crochet, încât explodase la propriu, împrôșcând ectoplasmă peste o familie de *hobiahi*¹ care ieșiseră să se bucure de aerul curat de afară. Băloșenia întruchipată! Până și Peluza devenise un pachet de nervi...

Hoggit, dragonul meu pigmeu de funingine, a început să scâncească din culcușul lui aflat în șemineu. Din pricina zarvei, șanțurile portocalii dintre solzii lui căpătaseră o nuanță gri-deschis. Bietul de el începuse să slobozească un șir de cercuri de fum – semn sigur că nu era în apele lui.

– FRANKIE! E URGENT!

Cea care mă striga era Nancy, bucătăreasa hotelului, care îmi vorbea prin zbierofon, un aparat în formă de goarnă care se ițea din perete, chiar deasupra capului meu. Hotelul este atât de mare încât, cu mici excepții, avem câte un zbierofon în fiecare cameră, pentru a putea comunica între noi oriunde ne-am afla.

¹ orig. eng. hobyahs – „The Hobyahs“ este o poveste cu niște personaje malefice (hobiahii), culeasă de folcloristul australian Joseph Jacobs (1854–1916) și publicată în anul 1894 în culegerea „More English Fairy Tales“ (n. trad.)

Am rămas tăcut preț de o clipă, gândindu-mă dacă nu ar fi fost mai bine să mă prefac că nu o auzisem. De obicei, dacă mama, tata sau Nancy mă cheamă prin zbirfon dimineața, înseamnă că doresc să-i ajut cu o treabă MEGAPLICTICOASĂ – iar eu în clipa aceea n-aveam niciun chef de așa ceva. Doar nu mi se urâse cu binele!

– RĂSPUNDE-MI, DRĂGUȚULE, TE ROG!

Mi-am ciulit urechile mele cele ascuțite, pentru că vocea lui Nancy părea neobișnuit de stridentă și de panicată.

– SUNTEM ÎNTR-O DARAVELĂ¹!

– Daravelă? am tresărit eu, aruncând păturile de pe mine și sărind din pat.

Dacă ați fi petrecut ceva vreme în hotelul nostru, ați fi știut că o „daravelă” poate însemna orice fel de dezastru!

Ne confruntaserăm cu o daravelă chiar săptămâna trecută, când un bizociuf a trecut prin peretele bucătăriei și a dărâmat jumătate din dulapurile de acolo după ce i s-a spus că rămăseserăm fără chiflele care acompaniau supa de muci de pescăruș!

ÎU! Ia stați așa! Tocmai mi-am dat seama că nu ați citit niciuna dintre cărțile mele precedente. Probabil până

¹ daravelă – încurcătură, bucluc, belea

acum ați ridicat din sprâncene și v-ați întrebat „DESPRE CE NAIBA VORBEȘTE BĂIATUL ĂSTA?”.

Ei bine, nu intrați în panică! Cu siguranță există câteva lucruri pe care ar trebui să le cunoașteți înainte de a merge mai departe, însă nu-mi va lua decât o clipă să vi le prezint. Sunt un foarte bun povestitor. Cel puțin așa spune doamna McCreddie, una dintre *strigile*¹ cazate la noi – iar strigile nu greșesc NICIODATĂ.

Probabil că ar fi bine să încep prin a

mă prezenta. SALUT! Mă

numesc Frankie Banister

și locuiesc în

Hotelul *N-aveți*

ce vede aici.

V-ați petrecut

vreodată

vacanța

la noi?

Ha! Bineînțeles

că nu! Hotelul nostru este

cea mai căutată destinație de

vacanță a creaturilor magice de

¹ strigă – ființă imaginară închipuită ca o femeie care chinuiește copiii mici; strigoaică

pe tot cuprinsul Marii Britanii, iar regula noastră de bază este... „ACCESUL OAMENILOR – INTERZIS“!

Adică... oamenii au acces doar dacă sunt căsătoriți cu o creatură magică, așa cum este cazul mamei. Ea este sută la sută om, în vreme ce tatăl meu este o corcitură, ceea ce face din mine o jumătate de corcitură – îmi imaginez. Da, sunt trol doar pe o treizecișisesime – și sunt mândru de acest lucru.

Începând cu anul în care stră-stră-străbunicul meu, Abraham Banister, s-a însurat cu stră-stră-străbunica mea, Regurgita Glump, cu circa o sută de ani în urmă, arborele genealogic al familiei mele s-a transformat într-un adevărat talmeș-balmeș. Este plin de troli, oameni, vrăjitoare, pitici-de-mlaștină, nimfe-de-baltă și tot felul de alte creaturi magice. Fantastic – nu-i așa?

Haideți mai bine să nu ne batem acum capul cu strămoșii mei – știu că toate acestea par niște bazaconii, însă trebuie să știți că nu glumesc câtuși de puțin. Dacă mi-ați fi citit prima carte, ați fi știut deja că Frankie Banister nu spune NICIODATĂ minciuni.

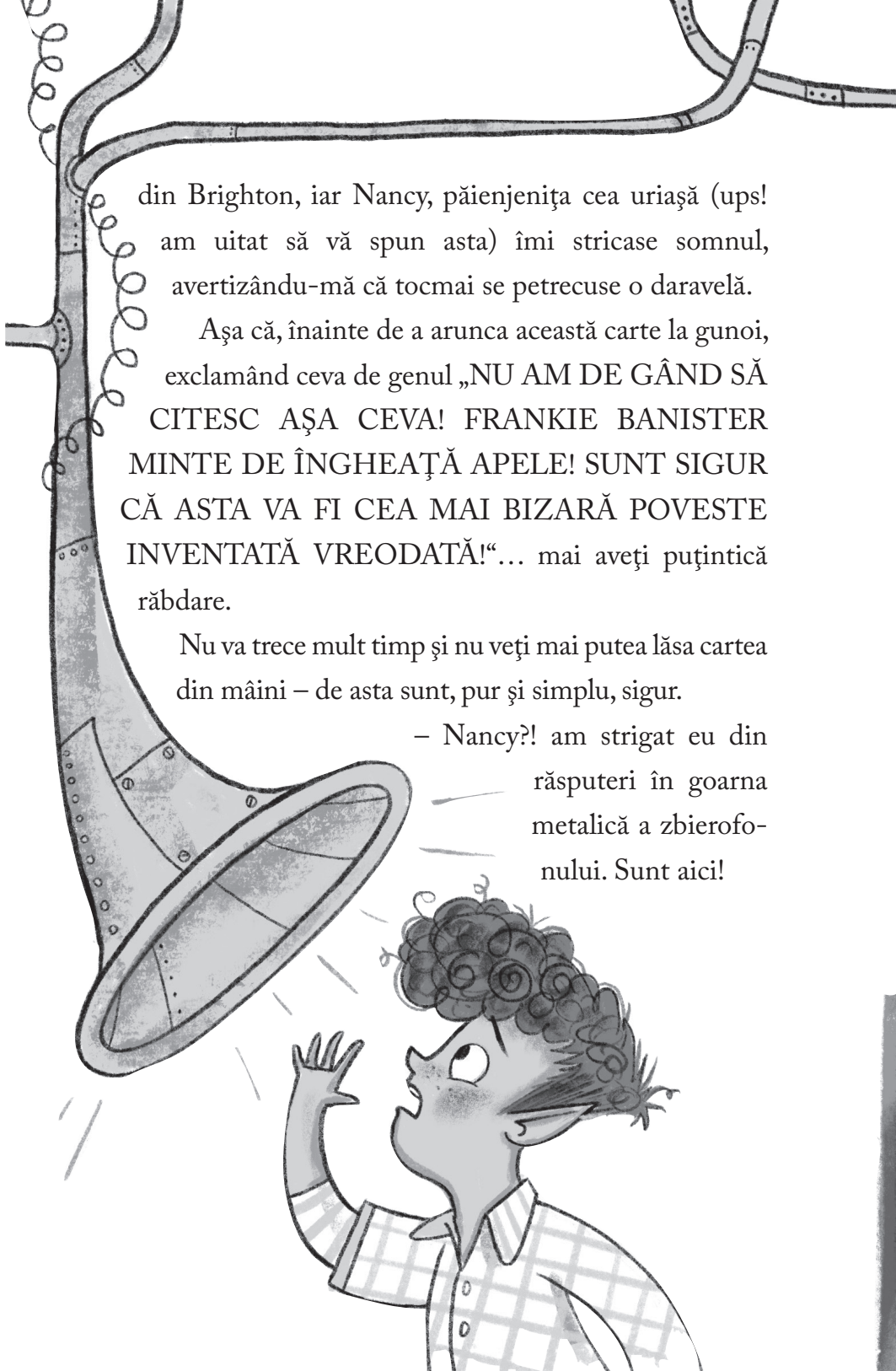
Numele meu CHIAR ESTE Frankie Banister, CHIAR TRĂIESC cu mama și cu tata, Rani și Bargeous, într-un hotel pentru creaturi magice aflat pe promenada

din Brighton, iar Nancy, păienjenița cea uriașă (ups! am uitat să vă spun asta) îmi stricase somnul, avertizându-mă că tocmai se petrecuse o daravelă.

Așa că, înainte de a arunca această carte la gunoi, exclamând ceva de genul „NU AM DE GÂND SĂ CITESC AȘA CEVA! FRANKIE BANISTER MINTE DE ÎNGHEAȚĂ APELE! SUNT SIGUR CĂ ASTA VA FI CEA MAI BIZARĂ POVESTE INVENTATĂ VREODATĂ!“... mai aveți puținică răbdare.

Nu va trece mult timp și nu veți mai putea lăsa cartea din mâini – de asta sunt, pur și simplu, sigur.

– Nancy?! am strigat eu din răsputeri în goarna metalică a zbierofonului. Sunt aici!

– Aaaah! Frankie! Am tot încercat să te sun!
– Ce s-a întâmplat? am continuat eu, simțind
deodată în măruntaie o stranie combinație de
entuziasm și teamă. O invazie de găstârnci?
Un kraken în piscină? Un autobuz plin cu
Demoni Puturoși?

– Nu, draguțul meu, s-a văitat Nancy.
MULT mai rău de-atât. Coboară aici cât
mai repede! **S-A DUS PE APA SÂMBETEI!**
ZIUA ASTA E COMPLET RATATĂ!!!

Nu mi-a trebuit să aud de două ori aceste cuvinte alarmate. L-am luat pe Hoggit din șemineu, m-am aruncat în fotoliul aflat în colțul camerei, am introdus în tastatura de pe brațul acestuia combinația potrivită și am așteptat cu nerăbdare să cobor prin podeaua dormitorului, până în biblioteca de dedesubt.